

"Cu lacrimi îi mulțumim Sfântului Nectarie!"

"Bucuria și mulțumirea sufletească dăruite nouă de acest minunat sfânt nu le voi putea exprima în cuvinte, pentru că îmi este imposibil; dar nădăjduiesc că, citind smeritele mele rânduri, mulți oameni necăjiți vor căpăta nădejde în ajutorul Sfântului și nu vor pregeta în a-i cere ajutorul.

În aceste vremuri în care toată lumea suferă, nu se putea ca noi să fim scutiți. Pentru păcatele noastre a îngăduit Bunul Dumnezeu să apară între noi și familia fiului nostru o răceală. Datorită faptului că noi am depus toate eforturile ca relațiile să fie bune, nu înțelegeam de ce a apărut această răceală. Fiind la o distanță mare unii de alții, nu ne puteam vizita mai des, dar ne puteam informa unii despre alții prin telefon. Atunci când dădeam telefon să aflăm ce mai fac, cum o duc, răspundea tăios, fără respectul cuvenit părinților. Știam că îl crescusem bine, că nu ne răspundea urât, că ne respecta, că avea un suflet bun.

Sf. Ier. Nectarie, *icoană*

Tocmai de aceea ne dorea sufletul când ne-a lovit această mare răceală din partea lui. Ne-am rugat (și eu, și soțul), dar lucrurile nu s-au schimbat.

Citind viața și minunile Sfântului Nectarie, am cerut ajutorul acestui milostiv sfânt, am citit Acatistul de câteva ori și... (mari sunt minunile Tale Doamne și minunați sunt sfinții pe care ni i-ai dat în ajutor!) primim telefon de la băiat, pe un ton prietenos, respectuos, astfel încât ne-a umplut sufletul de bucurie.

Acest lucru a continuat. De câte ori citeam Acatistul era imposibil să nu sune și să nu se observe în vocea lui acel "ceva" care lipsea înainte și acum ne liniștea sufletele noastre amărâte, că băiatul nu ne-a uitat, nu și-a pierdut respectul și dragostea față de părinții lui, dar a fost nevoie de intervenția Sfântului Nectarie. Uneori, doar ne așezam în genunchi și ziceam Condacul și telefonul suna. Aș vrea să înțelegeți ce mare bucurie este pentru noi.

Cu lacrimi îi mulțumim Sfântului Nectarie!

În ceea ce privește boala, acum un an trebuia să fac operație și să mi se scoată uterul (aveam mari probleme). Auzind de operație, m-am îngrozit, m-am încăpățânat și nu am vrut să merg (îmi era frică rău). Am auzit că la Mănăstirea "Radu Vodă" sunt moaștele Sfântului Nectarie și am plecat la București. L-am rugat pe Sfânt să mă ajute să scap de operație și am cerut ulei sfințit din candela care arde la sfintele moaște.

Timp de două săptămâni am dat cu ulei sfințit zi de zi și l-am rugat pe Sfântul Nectarie să mă scape de "cuțit". A tămăduit Sfântul rănile și relele ce erau acolo și acum sunt sănătoasă.

Într-o zi, am observat că nu pot merge din cauza unei mari dureri la genunchi. Fiecare pas însemna o durere foarte mare.

N-am mers la medic, ci am dat cu ulei de la Sfântul Nectarie, am citit Acatistul Sf. Nectarie și după o săptămână mi-a trecut durerea.

În altă zi am avut o criză îngrozitoare de fiere. Credeam că mor. Vomitam întruna, aveam frisoane etc. Soțul nu mai știa ce să îmi facă.

I-am zis că va fi nevoie să dea telefon la Salvare sau să mă ducă el la spital cu mașina noastră, pentru că simțeam că nu mai pot îndura răul din mine. Însă Dumnezeu i-a luminat mintea soțului meu și l-a îndreptat către sticluta cu ulei sfințit de la Sfântul Nectarie. Mi-a dat cu ulei sfințit, s-a așezat în genunchi și s-a rugat Sfântului, și în timp ce se ruga, pe mine începuse să mă lase acea senzație rea și am adormit."

(P.D., Pitești)

(Noi minuni ale Sfântului Nectarie)